TOPLUMUN AÇILIMI GÜL GİBİ OLMALI

Aslında Çimeli köyü Türkiyenin genelinin küçük bir örneğidir.Kimse yaşantısından memnun değildir..herkes şikayetçidir..ta ki Adil Hoca köye imam olarak gelinceye kadar.

Köye geleli birkaç ay olmuştur.Köyün gençleriyle ilgilenir,gün be gün değişiklik kendisini fark ettirmektedir.Köylüde bunun farkındadır.

Hoca bir gün camide namazı kıldırmış dışarı çıkar.Bir kadın belliki kucağında bir şeyler var ki eteğine koymuş hocayı beklemektedir.

Hocaya;Evladım al bu erikleri,annenin südü gibi sana helal olsun.Biz şimdiye kadar doğru dürüst bir erik yiyemedik.Sıpalardan bir türlü sıra gelmedi.Daha olmadan çocuklar bahçeye girer,eriklerin olmasını beklemeden koparırlardı.İlk olarak bu sene ağaçlarda erikler kaldı,bir teşekkür olarak bunları sana getirdim,der.

Hocada o yaşlı teyzeye;bunları yarın torununa vererek camiye getirmesini söyler.

Ve ertesi gün teyze o erikleri torunuyla beraber kursdaki öğrencilere getirir,öğrenciler böylece ondan yerler.

Önceden izinsiz kopararak yediklerini,bu sefer sahibinin izni ve getirmesiyle yemiş olurlar..o da yorulmadan ve korkmadan…

Bu bize şu olayı hatırlatmış oldu;

Bir gün Hz.Ali mescide namaz kılmak üzere atından iner ve orada bulunan kişiye namaz kılana kadar bakmasını söyler.Çıktığında ise atı ve güzel yularıyla beraber çalınmıştır.

Oğluna altı akçe verir,pazardan almasını söyler.Oğlu aynı at ve yularını altı akçeye almıştır.

Hz.Ali ise,eğer bu kişi bu hırsızlığı yapmasaydı zaten çıkınca kendisine altı akçe vermeyi niyet etmiştim.

Helal yol bırakılmış,harama gidilmiştir.Sonuçta kazanılan aynı olsa da, değer ve değerlendirme hükmü farklı olmuştur.

***Adil Hoca bir bayram günü yaşlı bir amcayı ziyarete gider ancak amca bayram günü olmasına rağmen ağlamaktadır.**

Sebebini sorunca amca;

-Sevincimden ağlıyorum.Bu yaşıma geldim,bir bayram günü kalabalık bir çocuk topluluğu yanıma gelipte ilk defa elimi öpmeye geldiler.Şimdiye kadar hiç gelmiyorlardı,der.

***"Bergson, Ahlâkla Dînin İki Kaynağı adlı son kitaplarından birisinde, bilhassa ahlâkın, bir insan cemiyetinde, alçalmış vak'a derekesinden ulvî mefkûre seviyesine ancak dindar ve temiz şahsiyetler sayesinde yükselebileceğini kaydeder.**
Bu görüş, insanlık ve Müslümanlık tarihinde sayısız örneklerle her zaman tahakkuk eylemiştir. Zâten psikoloji ilmine dayanan terbiye sanatı-an'anevî yollarında-bu umdeye tutunduğu ve yeni bir istikamet verilecek nesilleri bu kabil örnek insanları taklide sevk ettiği nisbette, bizden evvelki devirlerde, bizden çok mes'ud insanlar yetiştirmiştir."[1]

***Gül içten gelişmektedir..gelişimi içten içe olmaktadır.Bu hizmet de yukarıdan inme veya ameliyat ve cerrahi işlemler gibi dışarıdan müdahale ile yara açarak yapılan bir hizmet tarzı olmamalıdır.**

Bu toplum da içten içe köklü esaslarla ayakta durabilir.

***İşte bakın asrı saadeti hatırlatan yüzlerce hatıradan iki örnek:**

İnsanların bir zamanlar Allah dedikleri ve Kur'an okudukları için hapsedildikleri bir dönemde Malatya'dan Hüseyin Bozat'da mahkemeye çıkarılır.Suçu iman hakikatlarını okumaktır.

Ancak avukatları Bekir Berk beyin aynı gün ve aynı saatte Elazığdaki maznunların savunmasında bulunması gerekmektedir.Haber göndererek Malatya'daki mahkemenin öğlene alınmasını söyler.

Sabah mahkemeye çıkılır ve bu durum hakime anlatılarak mahkemenin öğleye doğru alınması söylenir.

Hakim ise dosyayı incelediğini ve dolayısıyla bir suç unsuruna rastlanmadığından beraatla sonuçlandırdığını söyler.

Bunlar ise kabul etmeyib avukatlarının gelerek kendilerini savunacaklarını söyler.

Hakim ise;evladım avukatınız niye gelecek?Sizleri beraat ettirmek için değil mi?İşte ben de bir suç unsuru olmadığından beraat kararını veriyorum.

Bunlar ise hala kabul etmediklerini, mutlaka avukatlarının kendilerini savunmaları sonucu beraatlarını beklediklerini söylerler.

Bunun üzerine kızan hakim;Eee,avukatınız gelsin burada vazetsin,sizde dinleyin öyle mi?Haydi çıkın der,zorla da olsa beraat ettirir.

Ulvi bir dava uğruna hapiste kalmayı göze almak,yüksek bir ruh yapısının göstergesidir.Toplumun buna ve bunun kaynağına ihtiyacı vardır.

***Bir diğeri ise Kayseriden Celalettin abi gildir.**

Otuz kadar kişilerdir.On beşer on beşer grublar halinde medreseye gelir,iman ve Kur'an hakikatlarını okurlar.

Neden hep beraber toplu olarak gelmediklerinin sebebini ise şöyle açıklar;

Eğer hepimiz birden bir araya gelirde hapse atılırsak medrese kapalı kalır. Yarı yarıya yapıyoruz ki,bir kısmı hapishaneye girerse,medrese kapalı kalmasın, onlar devam etsinler.

Davaları yüce olanların,idealleri de yüce olur.

***Bizler toplum olarak cevherimizin farkında değil,sürekli üstünü küllemekte,görmemekte ve de göstermemekteyiz.**

Şöyle ki;Filipinlerdeki Rektör bizim ile ilgili bir tesbitinde şöyle bir örnekle anlatır;

Ateş böceği gece aydınlıkta gider,ancak önünü aydınlatan ışığın kendisinden olduğunun farkında değildir.İleride bir karıncayla karşılaşır ve ışığı ona çarpınca ışığın kendisinden geldiğinin farkına varır.

Türkiye'de aynen ateş böceği olup,kendi ışığının farkına varmamaktadır. Türkiye ateş böceği,Risale-i Nurlar,sizde bulunan iman hakikatları onun ışığı, karınca ise bizler ve İslam dünyasıdır.

***Yıllarca Türkiyenin nadasa terk edilişi,onun her şeye aç,taze,dinlenmiş, her şeyi kabul**

edici ve hızla gelişmesi yönünde kamçı olmuştur.Şimdi atılma ve atak zamanıdır.

Kavgalarla çok yıprandık,yıpratıldık.

”Ebû Bekr-i Şiblî bir gün yolda giderken, buldukları bir ceviz için kavga eden iki çocuk gördü. Şiblî hazretleri cevizi alıp onlara; "Sabredin, bu cevizi size paylaştırayım." dedi. Sonra cevizi açınca, cevizin içi boş çıktı. Bu sırada şöyle bir ses duydu: "Eğer taksim yapan ve kısmet dağıtan biriysen, şimdi bunu da taksim etsene." Bunun üzerine Şiblî hazretleri, "Bütün bu kavga, içi boş bir ceviz için, taksim etmek ise bir hiç içinmiş!" dedi.”

Bütün kavgalar içi boş bir ceviz içinmiş,inanmazsan kırda bak.

***Adamın biri Mevlana Cami hazretlerine gelip;”Şuna şöyle dedim,buna şu cevabı verdim’diye gururlanınca Mevlana Cami ona;”O cevaplarla değil,yarın Allah’a vereceğin cevaplarla meşgul ol’”deyip gürlemiş.**

Ahirette mahşer günü Allahın huzurunda,Allah’ın hakim ve hakemliğinde biz yani ben kimi kime karşı savunacağım?

İnsanlar kavgayı bırakıp,bunları düşünmelidir.

***Bu millet ne zaman düzelir?**

Aslında çok da zor bir şey değil.Toplumu temelden yapılandırmalıdır.

Adıyamandaki Seydanın ifadesine göre;Ne zaman sabah namazına Cuma namazına gelenler kadar gelinirse…der.

Ve birde ne zaman namuslular namussuzlar kadar cesur olursa… Namussuzlar kim?

Belli olmuyor mu?

Mesela adam 30 yıl hapiste yatacağını bile bile gidip adam öldürüyor. Yaptığı işin cürmünün büyüklüğünün farkında değil.Tüm olumsuzluklara bu çerçeveden bakarak,toplum bilinçlendirilmelidir.

Toplum barıştırılmalı.

Okulla cami yaklaşmalı,barışmalı.

Toplum tıpkı Musa peygamberin kavmini sıfırdan ele aldığı gibi almalı. Özetle şöyle;

Musa Peygamber altı yüz bin İsrailliyi firavunun zulmünden kurtarıp Tih çölüne getirir.Gökten sofra inip,bıldırcın ve kudret helvasıyla beslenirler.Ancak bunlar;biz firavunun zulmü altında iken bile yeşillikler yiyiyorduk.Onun için soğan ve sarımsak da isteriz.

Bunun üzerine Hz.Musa;o halde Kudüs atalarımızın yurdudur,gidip fethedelim,ekip biçin,der.

Ancak firavunun zulmü o derece ruhlarına sinmiştir ki,oturdukları yerde bile arkalarına bakar,korkar,boğulduğunu gördükleri halde firavunun tekrar geleceği endişesini taşırlar.Bunun üzerine;

-Ya Musa sen git Rabbinle savaş,biz arkadan geliriz,derler.

Bunun üzerine Hz.Musa onların soyundan firavunu görmemiş,zulmüne şahit olmamış,sadece babalarından hikayesini dinledikleri bu çocukları kırk yıl boyunca eğitip yetiştirerek gider Kudüsü fetheder.

Toplumumuzun farklı bir topluma ihtiyacı vardır.

MEHMET ÖZÇELİK

08-07-2008

---

[1] Tarihçe-i Hayat.Said Nursi.554.